

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tum, quod perfero, quod omni fide oro etiam atq; etiam,
vt celetur. Et cùm attonitum fecisset episcopū, ait: Re-
gem toxicō petunt multi: sed rogo, nè quo quis pacto se-
cretum exeat. Ille tacuit donec ad regem veniret. Rex
sbitimēns, diu regnum exiit peregrinatus: quod in Da-
nia commemorauimus.

CAPVT XXXVI.

Karolus interea eius nominis IIII. anteā dictus
Wenzlaus, filius Iohannis regis Bohemiæ, nepos
Henrici Imperatoris VII. electus est rex Romanorum
paulli ante mortem Ludouici: annite Iohanne eius
patre, & Balduino, magno eius patruo, archiepiscopo
Treuensis, qui frater erat Henrici Imperatoris memo-
rati. Cum in eam rem Gerlacus Moguntinus & Henri-
cus Coloniensis archiepiscopi, & Rodulphus dux Saxo-
niae amitterentur, Papa hanc electionem non cunctan-
ter approbavit, quod aduersaretur Ludouico Battaro
sibi reluctanti. Iohannes quoquè rex Bohemiæ, pater
eius, sua voce filij iura roborauit: quanvis contendant
nonnulli, Bohemiæ regi eligendi ius non esse, nisi paribus
innicem vocibus cæteri disideant. Ego facile adducor,
vt credam, ante Karoli IIII. tempora nihil iuris fuī-
se Bohemo in electione regis. Sed hic Karolus iam
Imperator factus, bulla desuper edita, declarauit
Bohemie regem, primam inter seculares principes vo-
cem habere. Ferunt tamen, multis largitionibus effe-
ctum, vt ea fieret electio. Neque enim pater, neque fi-
lius, profusionibus pepercere, quo minus ad optata per-
uenirent. Sed comes Palatinus Rheni, cùm illam elec-
tionem improbaret, vocatis ad electionem nouam cun-
dis electoribus, & nullo archiepiscoporum comparente,
cum nec Bohemiæ rex, nec dux Saxoniae Rodulphus

adesse curarent, ipse Palatinus, euocato Ludouico mar-
chione Brandenburgensi, & Erico duce inferioris Saxonie,
elegerunt hi tres, Gunterum comitem de Zuar-
zenborg regem Rom. Gunterus autem quanta maxima
potuit manu militari contracta, Franchfordiam peti:
sed vrbe excluditur, quod dicerent ciues, ante hominum
memoriam hoc se priuilegio communitos, regem discon-
dia electum, qui competitorem patiatur, non ante ad-
mittere in urbem, priusquam nouem septimanis obsidio-
ne perurgeat, ut per hoc tempus digradientur inter se
reges, & superior vel iure, vel gladio factus, in urbem
suscipiatur. Tentauere multi concordiam, & rem omnis
controuersia tractatibus interceptare: Sed Gunterus non
sinit, iure & gladio se sperans prefecturum: Nec tamen
Karolus in eum duxit. Alio autem telo cum se peccatum
sensisset, toxicum videlicet accepisse, admisit, qui de
pace agerent: Pactus multam à Karolo pecuniam, sibi
aut hæredibus soluendam, à iure suo resiliit, & in Karo-
lum transfudit, ipsumq; regem consalutavit: nec diu post
viuendi finem fecit. Karolus autem omnium primū Pa-
latinum Rheni sibi duxit conciliandum, accepta eius si-
lia vxore. Cumque nec in Saxoniam, nec in Bohemiam
securus propter marchionis potentiam ire posse videtur,
submissis amicis, colloquium depositum Ludouico:
co: Constitutus est locus in Isenaco Thuringiae oppido: ibi
soli duo in quodam fratrum Prædicatorum conclave in-
clusi, per horas sex tractauere, nemine quid ageretur
sciente: Sed exitus declaravit. Nam Ludouicus Karo-
lum consalutavit regem, & ab ipso Bauarie & Carni-
thiæ ducatus, marchionatusq; Brandenburgensis fe-
dum accepit: Remisitq; rex illatam iniuriam de abda-
cta coniuge, Ludouicoq; permisit habendum Margare-

tam. Q
euere.
E R
to
bus, Albe
dvalden
Holsato.
gria com
ret: & d
conditio
accepta p
genii, re
demaruis
si iam d
douici m
subiecta
facile co
audiuit
& quosa
multas c
blicorum
genflege
pugnauit
iam penè
posset, o
non satis
capit co
conuenti
tality, a
ra exced
fidium d

tan. Quo ordine magni per Germaniam motus conqui-
euere.

CAP V T X X V I I .

Erat autē quadragesimus nonus post mille trecen-
tos, cūm Karolus aditus à dominus Magnopolensi-
bus, Alberto & Iohāne, duces illos creauit. Quo tempore
Waldemarus Daniæ rex, de Lalandia extirbare volens
Holsatos, obsedit Werdiborg. Iohannes autem Swa-
gia comes, eò contendit nauigans, vt obsidionem solue-
ret: & diu collectati, per Magnum Suediæ regem in has
conditiones compositioni consentiunt: vt Iohannes comes
accepta pecunia, in summa octo millium marcharū ar-
genti, regi permitteret Lalandiā. Adulteriuſ tum Wal-
demarus marchio vigebat, quem Albertus Magnopolen-
sis iam dux defensitabat: Quapropter in gratiam Lu-
donici marchionis, rex Daniæ insulam Pole, Magnopoli
subiectam, vastauit. Sed Albertus Wismaria mouens,
facile coegit in sua redire: nec tamen mox redijt. Nam
audiuit in Holsatiarem geri, inter Henricum comitem,
& quosdam de Hummesbuttel militares. Querimonias
multas comes accepit, latrocinia & deprædationes pu-
blicorum itinerum fieri, per excusiones de præsidio Ho-
gensleghen: Quocircà comes auctus viribus ciuitatū, op-
pugnauit fortalitium. Rex autem, cūm militaribus illis
ian penè deficientibus immittere cuperet auxilia, nec
posset, obsidionem etiam soluere in terram transgressus
non satis fidebat: propter quod, immisis oratoribus, rem
cepit compositione qualicunq; terminare. Tractatū &
conuentum est, vt militaris ille primarius, dominus for-
talitij, acceptis à comite quinq; marcharū millibus, ter-
ra excederet, comiti omnia sua relinqueret prædia, præ-
sidium deijceretur soloq; aquaretur: quæ omnia ordine

V V 3 quo

